

Trektocht naar top Toubkal

De Toubkal beklimmen in Marokko. Met 4167m de hoogste berg van Noord-Afrika. 14 enthousiastelingen (waaronder 10 collega's) vlogen half april vol verwachting naar Marokko om deze uitdaging, georganiseerd door Hiking Adventures, aan te gaan. Naast de 10 politiemensen waren er nog een voormalige stagiaire van de politie, een oud-politiemedewerkster en twee burgers mee. In leeftijd varieerde de groep van 25 tot 60 jaar oud.

Één van de deelnemers schreef een dag-tot-dag verslag, ook voor iedereen die nu al denkt, dat is ook iets voor mij! Heb je na het lezen van dit verslag ook belangstelling voor deze of andere expedities, check <https://www.hiking-adventures.nl/>

"Op dag 1 hadden we dankzij een hele vroege vlucht bijna een volle dag te besteden in Marrakech. Een bruisende stad waar je ogen te kort komt en bijna struikelt over de slangenbezweerders, henna-beschilderaars, straatventers met allerlei prullaria en ook bedelaars. En natuurlijk keus hebt uit vele honderden winkeltjes en kraampjes om allerlei Marokkaanse spullen te kopen. Wat een stad!

Dag 2 vetrokken we rond 8 uur uit het hotel en werden met een busje naar ons startpunt gebracht. De eerste hike begon in rustig tempo, iedereen kon goed wennen aan het klimmen en aan de hoogte. Ook was al snel duidelijk dat het Atlasgebergte qua natuur ontzettend mooi en gevarieerd is! We zijn gestart op 800m, beklommen onze eerste pas op bijna 2000m en eindigden rond 13.30 in een klein dorpje op ca. 1700m, met mooi groot dakterras en uitzicht op de besneeuwde bergtoppen. Een vrij relaxte dag om lekker in te komen dus.

Een paar groepsleden kozen ervoor op dit dakterras hun eerste nacht in de buitenlucht te slapen, onder de sterrenhemel, super bijzondere ervaring!

Dag 3 startte vanuit het dorp met een flinke afdaling naar een rivier, en aansluitend een pittige klim naar een pas op 2350m. Onderweg omhoog kwamen we langs het onderkomen van een paar honderd geiten, die vlak nadat we langs kwamen met hun herder op weg gingen en ons al mekkerend inhaalden. Ook genoten we van onze eerste lunch middenin de natuur, aan een rivier, waar we onze voeten ook lekker in konden afkoelen. De lunch werd bereid door een Marokkaanse kok die ons tijdens de hele week keer op keer heerlijk eten voorschotelde (op een zeker Marokkaans soepje na wat we net iets te vaak kregen..) Alle bagage en ook het

eten werd op ezels vervoerd. De kok en een paar andere helpers haalden ons na het opladen in de ochtend steeds in de loop van de ochtend weer in en bereidden op een mooie locatie onderweg onze lunch voor. Dat is wel wat anders dan een klef broodje uit je rugzak halen! Het dorpje waar deze dag eindigde lag op 1825m. Weer bracht een deel van de groep de nacht door op het dakterras, maar de wind werd 's nachts behoorlijk stormachtig dus dat was wederom een bijzondere, maar wel wat slapelozere nacht..

Dag 4 begon vroeg toen wij en het hele dorp wederom gewekt werden door de lokale moskee en het gebed dat rond 05.30 door de speakers van de moskee knalde, dit keer op een indrukwekkend hard volume.. Eenmaal op pad voerde de hike van deze dag oa over een hééél winderige pas op 2700m. Gave ervaring en letterlijk en figuurlijk hoogtepunt van de dag! De dag eindigde op 1750m in een pension waar we ook konden genieten van een soort mini hamam.

Dag 5 was qua klimmen de zwaarste dag. We vertrokken voor het eerst in het donker, om 6uur, met hoofdlampjes op. Het was spannend of we de beoogde pas konden passeren, want bij teveel wind moest de route worden aangepast. Maar dat was gelukkig niet nodig en dus klommen we van 1750m naar een pas op 3700m (!), waar we rond half twaalf aankwamen en hebben gepicknickt. Geen lunch van de chef dus dit keer maar het uitzicht maakte dat ruimschoots goed! Ook kon de eerste sneeuwbal worden gegooid. Na de lunch begon een pittige afdaling, inclusief een hele steile wand vol losse stenen waar je met bijna elke stap een meter naar beneden gleeed, samen

met een lading stenen. Opnieuw een unieke ervaring! Halverwege de middag kwamen we aan bij de CAF refuge van de Marokkaanse alpinistenvereniging onderaan de Toubkal, op 3207m.

Twee groepsleden kozen samen met een gids voor een alternatieve, langere route om de berg heen, en kwamen wat later in dezelfde refuge aan.

Dag 6: Na de nacht doorgebracht te hebben op een slaapzaal met ca. 30 bedden was het zover: op naar de top van de Toubkal! Opnieuw vertrokken we in het donker, met hoofdlampjes op en nu ook stijgijsers onder onze schoenen. In een steady tempo liepen we stap voor stap naar de top, grotendeels door de sneeuw en onderweg harde wind en kou trotserend, maar oh wat was het gaaf! Één groepslid vond de

beklimming té heftig en besloot met gids terug te keren naar de refuge, waar ze de terugkeer van de groep afwachtte.

Op de top (4167m hoog) viel de wind gelukkig juist erg mee én scheen de zon, dus er volgde een uitgebreide fotosessie en iedereen genoot intens van het on-top-of-the-world gevoel en het

uitzicht. Daarna begon we aan onze heeeele lange afdaling. Eerste stop was weer bij de refuge waar we geslapen hadden, voor een lunch, en daarna daalden we weer met de hele groep via een waanzinnig mooie route af naar een dorp op 1800m, waar we pas rond 18u aankwamen. Moe maar ontzettend voldaan konden hier de wandelschoenen ein-de-lijk uit.

Op dag 7 keerden we terug naar Marrakech. Tijd om souvenirs in te slaan, een haman te bezoeken, een Marokkaanse scheerbeurt te ondergaan en/of gewoon weer te genieten van de stad én (eindelijk weer) een welverdiend biertje (of biertjes ;).

Op dag 8 vlogen we met enige weemoed naar huis en zat het er echt op..Wat een week! We hebben echt enorm genoten van het lopen, het klimmen, de natuur en van elkaar want het was ook nog eens een onwijs leuke groep mensen. Op naar de volgende expeditie!"

Gr. Esther.

